

מספרת מרה: "הוא התאקלם כאן היטב, והבנתי שיש בישראל מקום לכלבי אלקי הונד. בשנה שעברה קניתי מחוות-גידול ידועה באוהיו את אלופת ישראל, נורמק טיאנדיטי פרומיסס סיארה.

"אני מעניקה את השמות לפלבים על-פי תקן, הקובע כי השם הראשון של הכלב הוא שם בית-הגידול שממנו בא, לאחר-מכן באים שמות הורי הכלב ולבסוף שמו שלו. כך, למשל, כלי בתי סיארה היא כלבה בעלת ייחוס רב. T AND T מסביר כי זו כלבה משובחת, נצר לזיווג בין הכלב המפורסם טארוג, שהוא אביהם של 164 אלופים ולכלבה בשם טור, שהובאה מנורווגיה והשפיעה מאד על הגזע. את סיארה זיווגתי עוד בקנדה. היא הגיעה לישראל, והמליטה פה את הצברים הראשונים לגזע האלקהונד. "את הגורים לא מכרתי סתם. בדקתי היטב את הבתים שאליהם הלכו הגורים, והחממתי את בעלי הגורים על חווה המחייב אותם להביא את הכלבים אלי לאילוף מדי שבת. אני עושה את זה חינם" אינ'כסף, כי זה איכפת לי. כל הגורים הוצגו בתערוכות, וכולם ניצחו.

"לימדתי את בעלי הגורים להציג כלב, וכיום אני מלמדת אותם אילוף למשמעת. אני חיה מהכלבים שלי, ובשנה הבאה אני מתכוונת לפתוח בית-ספר לאילוף כלבים. נכון אומנם שאני לבדי בארץ, אך מישהי פחתי האמיתית היא מישפחת בעלי-הכלב בים שלי. אנחנו קשורים מאד, מצטלצלים כל הזמן בענייני הכלבים ומחליפים דיעות.

ליידי האו-האו

עתיק של הוויקינגים היה האלקהונד נקבר יחד עם בעליו, הוויקינג. בטכס פולחני אחת התיאוריות המקובלות אומרת שעצי מאותו הטיבעית של האלקהונד מקורה ב"זאב הפראי, שגם הוא 'עצמאי' מהזאב קיבל האלקהונד גם את יצירה-ציד שלו ואת פרוותו האפורה.

"בנורווגיה משמש האלקהונד ככלב צייד של האיל הצפוני, של דובים ושל אריות-ההרים. הוא נחשב ככלב צייתני, אולם בעליו חייב לרכוש את צייתנותו ואת נאמנותו על-ידי הענקת טיפול ויחס נאותים. למרות היותו חזק ואמיץ הוא לא אכזרי, ולכן אין מאלפים אותו לתקיפה. "האלקהונד הוא אומנם כלב צפוני, אך הסתגלותו לתנאי-אקלים אחרים מדהימה, והעובדה שפרוותו סמיכה וארוכה-שיער אינה מושפעת ממזג-אוויר חם. זהו כלב בגודל בינוני, קומפקטי, אפור בצבעו, בעל גובה של כ-52 סנטימטרים ומישקלו 25 קילוגרם. הנקבה קטנה יותר, ככלל גיזעי בעליה-חיים. כמו כל שאר כלבי השפיץ נעדר האלקהונד ריח כלבי טיפוסי, והוא מנקה עצמו באופן אינסטינקטיבי, כמו החתול."

ככלבם של הוויקינגים וככלב הלאומי של נורווגיה. הטבע ייעד אותו להיות צייד גדול, שור מר וכלב-ליווי לבלי-אדם. הוא חי בעייר רות ובכפרי-דייגים, וליווה את הוויקינגים במסעותיהם אל מעבר לים. על-פי מינהג

שלי בספרות אנגלית באוניברסיטה. מרה לא הגיעה לישראל לבדה. יחד איתה הגיע כלב מגזע אלקהונד, ששמו בפיה: אלוף קנדה וישראל וסט מורס ניאורד'ס יובל.

מספרת מרה על הרומן שלה עם כלבי האלקהונד: "התאהבתי באלקהונד הראשון שלי ממבט ראשון. הוא עלה 35 דולר ואמרו לי שהוא לא טוב לתערוכות. הכלב היה בן שנה וחצי, וביישן. הוא בא מבית רע ולא נתן לאף אחד לגשת אליו. כך, בעצם, הגעתי לאילוף כלבים. למדתי לאוף את הכלב בבית-ספר מיוחד, ובתערוכה הראשונה שבה השתתף זכה במקום ראשון וגמר את הקאריירה שלו כאלוף קנדה וכבעל תואר שני במישמעת. שהוא תואר מכובד מאד. על הכלב הזה כתבו ספרים. אני הייתי אטרקציה: ילדה קטנה מאלפת כלב, ואו כל מיני אנשים החלו פוגים אלי בייעוץ לאילוף כלבי אלקהונד, וכשלמדתי בתיכון התפרנסתי מאילוף כלבים צפוניים (שהאלקהונד נמנה איתם). כשהייתי בת 16 פגשתי אשה שהיתה לה חווה מחוץ לעיר, ונכנסנו ל"שותפות. אני אילפתי והדרכת את כלבים לפי קווי מישפחה ודם. והיא נתנה את המקום. קצרנו הצלחה בלתי-ריגלה. יש לנו כמה כלבים שהגיעו לדרגה הגבוהה ביותר בתערוכות כלבים, 'כוכב התערוכה'.

"זוהי זכות גדולה"

מרה שטיין יודעת לספר כי האלקי הונד מסוגל לרוץ יותר מ-24 שעות מבלי להתעייף. אחרי שחיה תקופה ארוכה בחברתם של 20 כלבים בחוות-הגידול שלה, לא היתה מרה מסוגלת להעלות על דעתה חיים ללא כלב. משום כך בחרה לה בווסט מורס יובל כדי להביא ארצה לישראל. ניאורד'ס הוא האלקהונד היחיד עולה-החדש הראשון. בארץ לא ידוע על כלבי-אלקהונד שחיו פה לפניו. כשעלה ארצה היה בן שלוש שנים, וכבר בתחרות הראשונה זכה במקום הראשון.

האלוף

אלוף קנדה וישראל, וסט מורס ניאורד'ס, בעת זוכה בפרס אלוף קנדה. ניאורד'ס היה כלב האלקהונד הראשון בישראל.

החיה כלב האלקהונד היפהפה, שהוא כלבה הלאומי של נורווגיה ויש לו היסטוריה עתיקת-יומין בת כ-3000 שנים — ככלב הוויקינגים.

"יש בגידול כלבי האלקהונד המון אתגר, ויש בזה כלייך הרבה אהבה שאני נוהגת להם, ושהם מחזירים לי. נכון אומנם שלא כל החברים שלי מבינים אותי. עם החבר הראשון שלי בארץ היה לי מזה למרות שהיה ישראלי. הוא הבין בעלי-חיים. הכלבים קשרו אותנו זה לזה. היינו מסוגלים לשבת יום שלם ולדבר על הכלבים. לקחנו אותם איתנו לכל מקום. נכון שהוא היה יוצא-דופן מבחינה זו, אבל כאן יש לי חמישה כלבים ובקנדה היו לי עשרים, ויחד עם זאת מעולם לא היו לי בעיות עם בחורים.

"החבר הנוכחי שלי, שהוא בעל בית-חרושת לתכשיטים, לא רצה להיכנס אלי הביתה וצעק לי מתוך המכונית שלו: 'אני לא נכנס. אני מפחד מכלבים!' עכ"שיו הוא כמו אבא שלהם, נורא אוהב אותם. יש לו מכונית וולוו, וכל הכלבים נדחקים במושב האחורי. מובן שהם נוסעים איתנו לכל מקום, אני אף פעם לא משאירה אותם לבד, רק כשאני נוסעת. "הם כלבים נהדרים, לא מקנאים, שקט טים מאד בבית ואינם מדיפים ריח כלבי. הם אוכלים מזון מוכן עם כל הוויטמינים, ובסדר-הכל עולים לי כולל 150 כ"ג בחדש. "רק דבר אחד מטריד את החברים שלי: העובדה שאני תמיד מכוסה בשיער של כלבים. אבל אני לא אותר עליהם בשום אופן, ובשביל שום גבר בעולם! הכלבי בים האלה הם האהבה הגדולה בחיי."